

Gondolatok egy elnökségi ülés kapcsán

Az EAGE (European Association of Geoscientists and Engineers) megalakulásának rövid története

Január 15-én volt az MGE-nek (Magyar Geofizikusok Egyesületének) elnökségi ülése, ahol többek között az Egyesület gazdasági kérdéseiről is szó esett. Az ott elhangzottak kapcsán jutott eszembe egy több mint harminc éves tanulságos történet.

1951-ben Hágában alakították meg az európai nyersanyagkutató (elsősorban kőolaj- és földgázkutató) geofizikusok egyesületét, az EAEG-t (European Association of Exploration Geophysicists). Ez az egyesület gyorsan nőtt, és amikor mi magyarok megismertük, már mintegy 5000 tagja volt. Az alapszabálya nagyon hasonlított az MGE jelenlegi alapszabályához, ami nem véletlen, mert 1990-ben az Egyesület új alapszabályának kidolgozásakor az EAEG alapszabályát tekintettük mintának. Az EAEG adminisztrációja is nagyon hasonlított az MGE mai titkárságához, Utrecht közelében, Zeistben, egy aprócska lakásban, Evert van der Gaag, egy nyugdíjas Shell-alkalmazott egyedül intézte az egyesület ügyeit. Az EAEG vezetősége elsősorban a nagy nyugati olajvállalatok magas beosztású munkatársai közül került ki. Magát az egyesületet is elsősorban ezek a vállalatok szponzorálták.

Az EAEG egyre növekvő éves nagy rendezvényei és más kisebb rendezvények egyre nagyobb terhet jelentettek az egyfős adminisztrációnak, a „Business Office”-t bővíteni kellett, ami viszont – ahogy én érzékelttem – nem igazán tetszett a szponzoroknak. A geofizika az olajkutatáshoz kapcsolódó tevékenységeknek csak egyike, a többi résztvevő tevékenységeknek is megvoltak saját egyesületeik és ezek is ugyanonnan várták az anyagi támogatást. Így a kilencvenes évek elején már hasonló anyagi jellegű aggodalmakkal nézett szembe az EAEG, mint most az MGE.

A probléma megoldása a kisebb egyesületek fúziójával kialakított ernyőszervezet létrehozása volt, 1995. január 1-jével megalakult az EAGE aminek a korábbi kis egyesületek önálló szakosztályai (division) lettek egy közös adminisztrációval. Létrehoztak egy nonprofit elven működő professzionális, adminisztrációs és rendezvényszervező „Business Office”-t, ahol megfelelő számú alkalmazott dolgozik. Ma Houtenben saját emeletes épülete van az EAGE Business Office-nak.

Jómagam 1991-ben kerültem be az EAEG elnökségébe (Council), 1993-ban Stavangerben választották meg „Vice

Bécs, Austria Center, EAEG's 56th Meeting and Technical Exhibition, 1994. A Business Meeting elnökségi asztala (balról Gerard Grau, a Geophysical Prospecting főszervezője, Bodoky Tamás, az EAEG elnöke, Ingebreit Gausland „Past President”, Jan Joost Nootboom „Council Member”)

President”-nek, ami a következő évben automatikusan az elnökséget jelentette. 1995-ben az új szervezet elnöke a norvég Ingebret Gausland (Statoil) lett, én az „EAEG Division” (később Geophysical Division) elnökeként, majd „Past Chairman”-jeként folytattam a ciklust. 1966-tól 2004-ig az EAGE PACE alapítványának kuratóriumi tagja és pénztáros titkára (secretary-treasurer) voltam. Így nemcsak közről láttam, hanem aktív részese is lehettem ennek a vitathatatlanul sikeres átalakulásnak. Éjszakákat töltöttem az új szervezet alapszabályának alakításával.

Ugyanakkor azt is látni kell, hogy a gondok bár hasonlóak, de nem teljesen azonosak. Nálunk az olajiparban és az állami feladatok ellátásában működő intézmények egy

részének megszűnése az aktív szakemberek számának csökkenéséhez vezetett, ám úgy gondolom, ez még inkább indokolná egy közös adminisztrációval rendelkező ernyőszervezet létrehozását. Az egyesület sikeres első évtizedei alatt is pont egy ilyen ernyőszervezet alatt működött. Igaz, hogy a MTESZ-nek erős politikai ellenőrző szerepe is volt, ugyanakkor például a technika házak hálózatával komoly teret biztosított a kis egyesületek működésének.

El lehet gondolkozni rajta, hogyan jobb, együtt vagy egyedül, közösen vagy külön?

Bodoky Tamás